

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce

JUDr. V. Ř., Ph.D.
bytem X

proti
žalovanému

Ministerstvo spravedlnosti
se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který mu bude vrácen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobce se vyzývá, aby do pěti dnů od doručení tohoto usnesení sdělil, na jaký účet má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Žalobce v žalobě podané proti správnímu rozhodnutí uplatnil žalobní petit, v němž po soudu požaduje, aby soud rozhodl, že žalovaný postupoval nezákonně, když nesprávně hodnotil výsledky zkoušky insolvenčního správce ze dne 26. 2. 2025, nezákonně odmítl posoudit námitku podjatosti předsedy zkušební komise a ignoroval objektivní důkazy o systematické podjatosti a neproporcionálnosti hodnocení, a uložil žalovanému, aby a) změnil hodnocení ústní části zkoušky insolvenčního správce ze dne 26. 2. 2025 ze stupně „neuspěl“ na stupeň „uspěl“, b) konstatoval celkové hodnocení zkoušky jako „uspěl“ na základě úspěchu ve všech třech částech a c) vydal osvědčení o vykonání zkoušky insolvenčního správce podle § 21 odst. 7 zákona č. 312/2006 Sb. Jako subsidiární návrh žádá žalobce, aby soud, v případě, že neshledá možnost přímého nařízení změny hodnocení, rozhodl, že žalovaný postupoval nezákonně a uložil mu, aby:
 - posoudil námitku podjatosti podle skutečného obsahu,
 - využil dozorových pravomocí k prošetření systematické podjatosti,

- vysvětlil matematickou nelogičnost při 72,5 = úspěšnosti,
- zohlednil neproporciálnost (úspěch ve 2 ze 3 částí zkoušky),
- umožnil vykonání pouze ústní části před nestrannou komisí.

Současně žalobce požádal o přiznání náhrady škody způsobené nezákonným postupem, a to:

- materiální škoda: ztráta příjmů z výkonu funkce insolvenčního správce (dle znaleckého posudku),
 - nemateriální újma: odškodnění za poškození osobnostních práv a psychickou újmu (navrhovaná částka 100 000 Kč),
 - náklady řízení
2. Městský soud v Praze se nejprve zabýval posouzením otázky, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení) a přitom dospěl k závěru, že tomu tak není.
 3. Zákon umožňuje podat žalobu ve správním soudnictví jen ve stanovené lhůtě.
 4. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.*
 5. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*
 6. Soud v první řadě uvádí, že rozhodující pro posouzení soudní ochrany proti nezákonnému zásahu, včetně podmínek, za nichž lze ochranu poskytnout, je žalobcův popis vytýkaného jednání a popis důvodů, pro něž je považuje za nezákonné. Od tohoto popisu totiž odvisí časový okamžik, k němuž lze jednání správního orgánu, v němž je spatřován nezákonný zásah, ukotvit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 2 Aps 8/2013–46; č. j. 10 Afs 28/2014 - 51; ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Afs 200/2017 - 40; a ze dne 23. 11. 2017, č. j. 9 As 238/2017 - 89).
 7. Subjektivní lhůta pro podání žaloby pak běží od okamžiku, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl žalobce seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017–42, bod 49). Jak soud uvedl již výše, žalobce spatřoval nezákonný zásah žalovaného již v samotném průběhu a nesprávném hodnocení výsledků zkoušky insolvenčního správce ze dne 26. 2. 2025. To je ostatně patrné i z toho, že se žalobce v podané žalobě dožadoval toho, aby soud uložil žalovanému, aby a) změnil hodnocení ústní části zkoušky insolvenčního správce ze dne 26. 2. 2025 ze stupně „neuspěl“ na stupeň „uspěl“, b) konstatoval celkové hodnocení zkoušky jako „uspěl“ na základě úspěchu ve všech třech částech a c) vydal osvědčení o vykonání zkoušky insolvenčního správce podle § 21 odst. 7 zákona č. 312/2006 Sb.
 8. Postup žalovaného při zajištění konání zkoušky insolvenčního správce lze považovat za jednorázový zásah s trvajícím důsledkem, o němž se žalobce dozví v okamžiku, kdy je mu sdělen výsledek zkoušky (srov. přiměřeně závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008–98, č. 2206/2011 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

9. Předmětná zkouška se konala 26. 2. 2025, její výsledek byl již tento den veřejně vyhlášen a také zachycen v Protokolu o průběhu zkoušky insolvenčního správce ze dne 26. 2. 2025, který sám žalobce také téhož dne podepsal, přičemž jeho obsah nijak nerozporoval.
10. Subjektivní lhůta k podání zásahové žaloby v délce 2 měsíců (viz § 84 odst. 1 s. ř. s.) tedy uplynula nejpozději dne 28. 4. 2025. Žalobce však podal žalobu až 21. 6. 2025, a tudíž žaloba byla podána opožděně. Soud proto žalobu odmítl jako opožděnou postupem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
11. Pro úplnost soud uvádí, že na jeho výše uvedeném závěru o opožděnosti podané žaloby nemohlo nic změnit ani to, že žalobce podal dne 28. 2. 2025 „Námítky proti výsledku ústní části zkoušky insolvenčního správce konané dne 26. 2. 2026 v Praze“. Žalobce v tomto podání žádal o věcný přezkum zkoušky zkušební komisí pro zkoušky insolvenčních správců a o změnu stupně hodnocení dosaženého při ústní části zkoušky insolvenčního správce na „uspěl“. Žalovaný však dle zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích (zákon o insolvenčních správcích), takovou pravomoc nemá, když tento zákon, ani prováděcí vyhláška č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců (dále jen „vyhláška č. 312/2007 Sb.“), právo na přezkum hodnocení zkoušky v rámci řízení vedeného ministerstvem nezakládají. Pro úplnost soud považuje za vhodné zdůraznit, že v případě konání zkoušky insolvenčního správce právní předpisy nepředvídají vedení správního řízení ani vydání rozhodnutí či jiného formalizovaného aktu, který by mohl naplňovat materiální znaky rozhodnutí, a proti kterému by mohl žalobce podat opravný prostředek [srov. § 24 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, a vyhlášku č. 312/2007 Sb., přiměřeně srov. též závěry k justiční zkoušce v rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 102/2018 - 39, bodu 21].
12. Ani podání žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a následné vydání tohoto rozhodnutí, nemohlo mít vliv na běh lhůty pro podání žaloby. Podle § 142 odst. 1 správního řádu se deklaratorní rozhodnutí obecně vydává jen k žádosti a je jím garantováno pouze právo uchazeče na proces, nikoliv však na výsledek samotné zkoušky. Dle rozsudku NSS ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 As 330/2016-192, deklaratorní rozhodnutí „nemůže sloužit ke zpochybnění jiných pravomocných správních rozhodnutí“, přičemž „již z hlediska systematického je zřejmé, že řízení o určení právního vztahu nemůže být považováno za opravný prostředek. Takovému výkladu nesvědčí ani smysl a účel této úpravy. Řízení o určení právního vztahu je zvláštním řízením (v I. stupni), které umožňuje správnímu orgánu vydat v pochybnostech deklaratorní rozhodnutí, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Správní orgán tedy v tomto řízení nemůže konstituovat žádná práva ani povinnosti a nemůže jakkoliv napravovat vady či nezákonnosti v předcházejících řízeních (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 92/2011 - 182). Řízení o určení právního vztahu podle § 142 není žádným superrevizním prostředkem ve vztahu k jiným řízením (viz bod [13] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2016, č. j. 10 As 117/2016 - 64).“ (pozn. - potvrzení dodáno soudem).
13. Deklaratorní rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2025, č. j. MSP-50/2022-OINS-ZK/33, ani rozhodnutí ministryně o rozkladu ze dne 30. 9. 2025, č. j. MSP-71/2025-ODKA-ROZ/4, proto nemohla ovlivnit počátek běhu lhůty pro podání žaloby, když deklaratorní rozhodnutí žalovaného je vydáváno na základě hodnocení zaznamenaného v protokolu zkušební komise, které je konečné, a ministerstvu nepřísluší jej přezkoumávat.

14. Soud nepřehlédl ani to, že žalobce vznesl námitku podjatosti, když v podání ze dne 9. 5. 2025 výslovně uvedl: „*Po prostudování protokolu a na základě skutečností, které z něj vyplývají, tímto doplňuji své námitky ze dne 28. 2. 2025 a žádám Ministerstvo spravedlnosti, aby posoudilo obsah mého původního podání a tohoto doplnění jako námitku podjatosti proti předsedovi zkušební komise, panu JUDr. V. B....*“ Avšak ani takto vznesená námitka podjatosti nemohla ovlivnit běh lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, když s. ř. s. neupravuje žádný mechanismus, na základě kterého by podání námitky podjatosti (nebo jiné podání u správního orgánu) automaticky ovlivňovalo počátek a běh této dvouměsíční lhůty. V nyní projednávané věci navíc žalobce námitku podjatosti předsedy vznesl až v podání ze dne 9. 5. 2025, tedy poté, co již uplynula dvouměsíční lhůta pro podání žaloby.
15. Navíc soud odkazuje na ust. § 7b vyhlášky č. 312/2007 Sb., které upravuje podjatost členů komise, a podle jehož odstavce 2 mají uchazeči právo vznést námitku podjatosti k osobám členů zkušební komise nejpozději před zahájením zkoušky; o tom musí být předsedou zkušební komise poučen. Vznesená námitka podjatosti nebrání vykonání zkoušky. (pozn – potvrzení dodáno soudem). Podle odstavce 3 je uchazeč povinen písemné odůvodnění takto vznesené námitky podjatosti zaslat ministerstvu nejpozději do 10 dnů ode dne konání zkoušky, a to včetně uvedení člena zkušební komise, proti kterému námitka podjatosti směřuje, a důkazů, které dokládají tvrzenou podjatost. K vznesené námitce podjatosti, která nebyla řádně a včas odůvodněná, se nepřihlíží.
16. Ze správního spisu je patrné, že žalobce způsobem uvedeným v ust. § 7b citované vyhlášky nepostupoval, když žádnou námitku podjatosti před zahájením zkoušky nevznesl a k později vznesené námitce proto žalovaný ani přihlížet nemůže.
17. Soud proto z výše uvedených důvodů výrokem I. tohoto usnesení žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou odmítl.
18. Výrokem II soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.
19. Výrokem III soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku postupem podle ustanovení § 10 odstavec 3 věta poslední ve spojení s ustanovením § 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň soud žalobkyni a jeho zástupce vyzval, aby sdělili, na jaký účet má soud poplatek vrátit. Pokud v tuto informaci poskytnuté lhůtě nesdělí, bude poplatek vrácen na účet, ze kterého byl zaplacen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. února 2026

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu